

Joh.5,1-15

Sl.103,1-13

14.s.e.trin., den 2.9.18

Høstgudstjeneste

901 Septemberluften 729 448,1-3 448,4-6 41 730

Det er dejligt, at vi har dåb på i dag. Kirken er pyntet smukt med blomster og frugter her ved høstgudstjenesten. Vi vil bruge denne søndag til at takke Gud for alt det, han har givet os på marker og i haver.

Høsten er ikke noget, der kommer af sig selv. Derfor takker vi også Gud for alle de gode gaver, han giver os dag for dag og år for år.

For mange år siden var det nødvendigt med mange karle og piger, når der skulle høstes. De enkelte gårde hjalp hinanden, for der skulle bruges mange hænder til det besværlige arbejde.

I dag klares det af store maskiner. Der skal ikke bruges ret mange landmænd. Derfor er der heller ikke mange gårde og ikke mange børn, der får mulighed for at lege med kornneg, halmballer og sukkerroelamper.

De fleste tænker nok på høsten som kornhøsten. Det har været en svær høsttid i år. Vinterhveden og vinterbyggen har været rimelig nok, men det, der blev sået i foråret har ikke givet det, det plejer at give.

Andre dyrker kartofler, agurker og tomater, som de skærer i skiver som oblater. Sådan sang vi før. Oblaterne er de små brød, vi får, når vi går til alters.

Vi glæder os over høsten, selv om de fleste af os mest "høster" vores korn og frugter i Føtex og Kvickly, Netto, Fakta, Rema1000 og hvad de nu hedder. Her kan man høste året rundt.

Der var i sangen også tale om at gå en tur en morgenstund og lægge mærke til de mange edderkoppespind, som er fyldt med dugdråber. Vi kan lidt senere plukke æbler af frugttræerne og se de overmodne blomster ligge på jorden.

Høsten på markerne har været god, fordi Gud er som Den store Gartner, der har vandet jorden, og gjort, at al vor høst blev moden. Han giver os sol og regn. Han har skabt jorden med dens forskellige årstider, vinter, forår, sommer og efterår. Hver årstid har sin charme og de er alle nødvendige, for at vi kan få planterne til at vokse, så vi kan få noget at lave mad af.

De fleste synes, at vi har haft en god sommer - det har været fantastisk ferievej, selv om det har været alt for varmt. De mange tropenætter har gjort det svært at sove for mange af os.

Selv om det kan være varmt i Israel, så var det ikke varmen, der var det største problem for den mand, vi hørte om i prædiketeksten.

Vi kan tale om ventelister - men her taler vi om uger, måneder og i sjældne tilfælde om år. Her var et menneske, der havde været syg i 38 år.

Han har haft venner, der hjalp ham hen til det sted, hvor der var et lille bitte håb om helbredelse.

Sikke en udholdenhed og omsorg, de har haft for den syge mand. De kom og hjalp ham - hver dag i 38 år. Fordi han havde et spinkelt håb.

Det er vigtigt, at vi har venner, der kan hjælpe os, men det er også vigtigt, at vi selv er parat til at hjælpe andre. De to ting hænger nøje sammen.

Du synes måske ikke, at du har mulighed for at yde praktisk hjælp for andre. Du har måske ikke kræfter og evner. Du synes måske ikke, at du har tid. Men så er der mulighed for at hjælpe ved at støtte andre, der hjælper. Det giver vi i dag mulighed for gennem offergangen, hvor vi kan give penge til organisationer, der hjælper andre. Der er også en stor hjælp i bønner. Vi kan bede for andre, som er syge eller har oplevet noget, der gjorde ondt. Vi bliver i dag mindet om, at vi ikke skal give op - men fortsætte med at bede, selv om vi ikke med det samme oplever, at der sker noget.

Jesus er kommet for at hjælpe os. Han kom for at helbrede syge og give dem håb. Han helbredte ikke alle, men der var nogle, der oplevede, at han sagde: *Stå op, tag din seng og gå!* Det oplevede den mand, der havde ligget syg i 38 år. Og han kunne rejse sig og gå derfra. Det har været helt fantastisk. Det skete så hurtigt og overraskede ham så meget, at han slet ikke nåede at finde ud af, hvem det var, der havde hjulpet ham.

Han nåede ikke engang at sige tak. Husker vi at sige tak? Husker vi at sige Gud tak for alt det gode, han gør for os? Husker vi at takke Gud for den høst, som gør at vi kan spise os mætte år efter år - også i år?

Mennesker kan have brug for hjælp på forskellige måder. Nogle har brug for medicin, andre har brug for, at der er læger, sygeplejersker eller andet sundhedspersonaler, der rejser til andre lande og giver en hånd. Det foregår ofte gennem missionselskaber. Først og fremmest har vi brug for, at der er mennesker, der hjælper os med vores forhold til Gud. Her har vi alle brug for hjælp.

På Jesu tid var der mange, der mente, at manden selv var skyld i, at han var ramt af sygdom. Han måtte have gjort noget forkert. Det kunne se ud, som om Jesus giver dem ret, når han sender manden bort med ordene: *Synd ikke mere, for at der ikke skal ske dig noget værre!*

Det er ikke det, Jesus mener. Det passer ikke med det, han ellers siger. Nej, der er noget, der er værre end legemlig sygdom. Det er en evighed *uden Gud*. Det var jo for at give os plads i himlen *sammen med Gud*, at Jesus kom. Jesus siger et sted: *For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.*

Det er dette liv og dette håb, vi også takker Gud for på denne dag. Vi takker Gud for det ord, som giver os livet.

Amen